

Visor till gitarr

Kaffetåren och 32 andra visor

Visor till gitarr

8

Musik att minnas

Visor till gitarr

8

Kaffetåren

Författare: Anders Berglund

Förlag: Musik att minnas, Källslätten, 647 91 Mariefred

© Copyright 2008 Anders Berglund och Musik att minnas

Kaffetåren

Em H7 Em H7

Av allt det go - da som man för - tar bland al - la jor - dis - ka dryc - ker ju

Em H7 Em H7

kaf - fe - tå - ren den bäs - ta är: Den sking - rar män - ni - skans nyc - ker. Den

G D7 Em

styr - ker krop - pen, den li - var sjä - len, den känns från hjäs - san, ja,

H7 Em H7 Em

ned i hä - len! Hå hå ja ja, hå hå ja ja!

2. Den ena dricker sin tår på bit,
 en annan älskar att doppa.
 Parlerar därvid med sådan flit
 att man bör öronen proppa.
 Som trumman bullrar
 vid krigsreveljen
 så bullra tungorna
 i konseljen.
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja ja.

3. Förutan kaffe – o, gudadryck!
 Vad vore mänskliga livet?
 Allt nytt som ännu ej finns i tryck
 i pannans botten står skrivet:
 Ty sen man druckit
 ur sista slumpen,
 stå livets gåtor
 i kaffesumpen!
 Hå hå, ja ja. Hå hå, ja ja.

Kaffe utan grädde

Kaf-fe u - tan gräd-de ärsom kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan
 kys-sar är väl ing-en kär-lek, säg? Om vi i sko-gen vand-rar el-ler
 ut på ha-vet krys-sar får det in - te fat-tas kys-sar, hel-ler in - te gräd-de,
 säg? Minns när du kö-per flas-kan el - ler tu-ben ner i bo'n, na -
 tur-gräd-de ska de va, skydds-mär - ke flic-kan med kon. Kaf-fe u - tan
 gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan kys-sar är väl
 ing-en kär-lek, säg? Ba - ra gläd-je hjär-tat rym-mer det bliring - a grädd-be -
 kym-mer, Mjölk-cen - tra-lens ste-ri-li - se-ra-de gräd-de den bli jämt o - key. Den står
 ald - rig och ser sur ut, den kan ta - gas med på tur ut, vår och
 vin - ter, sommar och höst, li - ka bra den hål - ler sig. Hej!
 Kaf-fe u - tan gräd-de är som kär-lek u - tan kys-sar och kär-lek u - tan
 kys - sar är väl ing - en kär - lek, säg?

Brahms vagnsång

G D7

Nu god-natt, slum-ra in, sov i bäd-den så fin__ sov som blom-man på__

G C G D7

äng i sin gung-an-de säng. Och Guds äng - lar de små bre-da ving-ar - na

G C G D7 G

ut, och kring barn - nen de stå till dess nat - ten är slut.

G
2. När i drömmen du ler
D7
visst en ängel du ser,
som i glänsande prakt
G
vid din bädd hålla vakt
C G
och dig vaggar så tyst,
D7 G
sen ditt öga han kysst,
C G
och dig vaggar så tyst
D7 G
sen ditt öga han kysst.

Mozarts vagnsång

G D7 G C G

Slum-ra så sött lil-la gull__ him-len av stjär-nor är full.__

D7 G D7 G C

Al-la så vän-ligt de le__ al-la sin häls-ning dig ge__ De runt omdighål-la

G D7 G D7

vakt__ smyc-kadin bädd med sin prakt__ Mån-gub-ben ock tit-tar in__

G D7 G D7

sov där - för gott vän - nen min... Ja, sov__ gott lil-la vän - nen

G D7 G

min, ja sov gott lil-la vän - nen min!

Sov mitt lilla ylle

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - gam, sov på kar - dans tin - nar.

E7 Am E7 Am

Ull - tapp är mitt lin - de - barn, ull - tapp som jag tvin - nar.

Dm E7 Am Dm E7

Värl - den lik - som kar - dan är full av tag - gar och bes - vär.

Am E7 Am E7 Am

Sov, mitt lil - la yl - le - gam, sov på kar - dans tin - nar.

2. Litet barn, när du blir stor,
tar jag mjuka locken
spinner dig så fin som flor
på den snälla rocken.
Hjulet surrar, tiden far,
liten ulltapp blir så rar.
Litet barn, när du blir stor
spinnas du lång på rocken.

Vysa lulla, litet barn

Vys - sa lul - la li - tet barn får en li - ten ka - ka.

Vys - sa - lul - la li - tet barn, får en li - ten ka - ka.

Kan jag ing-en ka-ka få, skall jag lå-ta vag-gan stå, lå-ta barn få grå-ta.

Farmareflickan

Man hör ö - ver - allt sam - ma vi - sa att lan - det är säm - re än
 stan, men den kan blott stä - der - na pri - sa, som in - te vid
 an - nat är van. För mej är det ängs - ligt att blic - ka på
 ga - tor med skyl - tar av ljus, ty jag är en
 far - ma - re - flic - ka som äls - kar mitt far - ma - re - hus.

2. När stadsborna vakna i sängen
 förkrympta till själ och till kropp.
 då vallar jag korna på ängen,
 och ser huru solen går opp.
 Den friskaste luft får jag dricka
 den ljuvaste blomdoft därtill
 ty jag är en farmareflicka
 som älskar mitt farmarehus.

3. Jag har inga stora bekymmer,
 jag arbetar, sjunger och ler,
 och aldrig mitt hopp från mig rymmer
 ty alltid mot höjden jag ser.
 Jag känner till punkt och till pricka
 att glädjen är arbetets lön
 ty jag är en farmareflicka
 som tycker att världen är skön.

Jag skulle så gärna vilja gifta mej

Jag skul - le så gär - na vil - ja gif - ta mej om jag ha - de nå - got på föt - ter - na.
 Mor min har lo - vat mig strum - por och skor om jag håll - ler mej in - ne om nät - ter - na.

Kullerulvisan

Här sit - ter jag å tral - la - di - ra - di - ral - lar_ för mej själv. Djupt i
 da - len går den bru - san - de älv. Jag hör väl hur han kal - la - di - ra - di
 ral - lar_just på mej, han vill ha - va mej till säll - skap åt sej. Å han
 vill att vi ska gå till - sam - mans ner till kul - le - rul - le - rul - lor - na i byn, kul - lor - na de
 små med ro - sen - de lil - jor må - la - de i hyn.

2. Å jag ska ta fiolodolodolodolen mä mej
 älven själv ska hålla basen med sitt brus.
 Små kullorna dra kjolodolodolodolen kring sej
 Den vill släcka alla ljus i dansens hus.
 Å de svänga å de viddevirvlar
 å de trippelippa hoppiloppo lätt
 kullorna de små, en fjäderildans, en rosdebukett.

3. Men kära stora brusudurudurusande vän
 du och jag vi är nog gamla nu, vi två,
 Små kullor vill ha tjusudurudurusande män
 som kan svänga sej å trippa fint på tå.
 Vi få lunka vi i våra höjder blå
 å sitta i vår vrå å titta på.
 Nya unga karlar dansa väl bort med kullorna de små.

Gällivarevisan

The first system of musical notation for 'Gällivarevisan' is written on a single staff in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 2/4 time signature. The melody consists of eighth and quarter notes. Chord symbols 'A' and 'E7' are placed above the staff at the beginning and end of the first line, respectively. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes.

I Gäl - li - va - ras trak - ter jag kno - gat mång - en gång. Och ut - i ber - gets
schak - ter jag bor - rat da - gen lång. Där köl - den mång - a gång - er var
för - ti gra - der kall, och stor - mens hems - ka sång - er mot fös - ter - ru - tan small.

2. Ibland, men icke sällan,
då reser vi till stan.
Då blir det liv i skällan
då dricks till andra dan.
Och så går hela vickan
i rus på samma sätt
tills alla mynt i fickan
har sprungit rätt och slätt.

3. Jag minns så väl den kvällen,
jag sist i staden var
Jag fria till mamsellen,
tills jag fick stanna kvar.
Nu friar jag ej mera,
nu friar hon till mig
för här finns flickor flera,
kan jag försäkra dig.

4. Att fria till en flicka,
som står uppå en krog,
det kännes på vår ficka,
ja, detta vet ni nog.
Men vad gör det till saken,
ty flickor, vin och sång
kan hålla rallarn vaken
ja, hela natten lång.

5. Men nordens möar tycka
ju bäst om rallare,
flör de förtroligt trycka
sin själs utkorade.
Ty rallaren är glader,
han sorgen slår ihjäl,
han drillar sina spader
och är en livad själ.

Sveriges landskap

melodi: Öpp Amaryllis
P. M. Bellman

Lägg väl på min - ne, hjär - ta och sin - ne, vad jag dig sä - ger nu, min vän.

Då skall du fin - na att du kan vin - na myc - ket båd nytt och nöj - samt än.

Se på kar - tan det väl mö - dan lö - nar. Ser du lan - det fullt av vack - ra sjö - ar

berg och ström - mar, flo - der, skäroch ö - ar. Sve - rige det he - ter vårt fä - der - nes land.

2. Kuster så långa; landskap så många:
Fyra och tjugo kan man se.
Uppland och Sörmland, Västmanland, Närke
Värmland jämte Dalarne.
Östergötland, Västergötland, Dalsland,
Bohuslän och Halland jämte Skåne,
Blekinge och Småland, Öland, Gotland,
ligga i Svea- och Götaland.

3. Fädernejorden, längst upp i Norden,
stor del av året är så kall.
Norrländ, så bör du kalla det, hör du!
Renen där trivs bland gran och tall.
Gästrikland och Hälsingland i söder,
Härjedalen, Jämtland, Medelpad samt
Ångermanland, Västerbotten, Lappland,
landskapen åtta, nu minns du ju det.

Det var en gång en båtsman

Det var en gång en båts - man, en glad och mun - ter fyr, ha ha! Som ha - de ut - i

Ja - pan ett kär - leks - ä - ven - tyr. När han kring ham - nen krys - sa en

af-ton nå - got säll, så fick han smak att kys - sa en ja - pa - nes - mam - sell.

2. Men flickan hon var dotter allt till en mandarin - ha, ha!
- Från topp till tå hon var som en pleasure-yacht så fin.
- Hon sade: Sköna båtsman, följ med mej hem i kväll,
- så skall du få belöning för det du var så snäll.

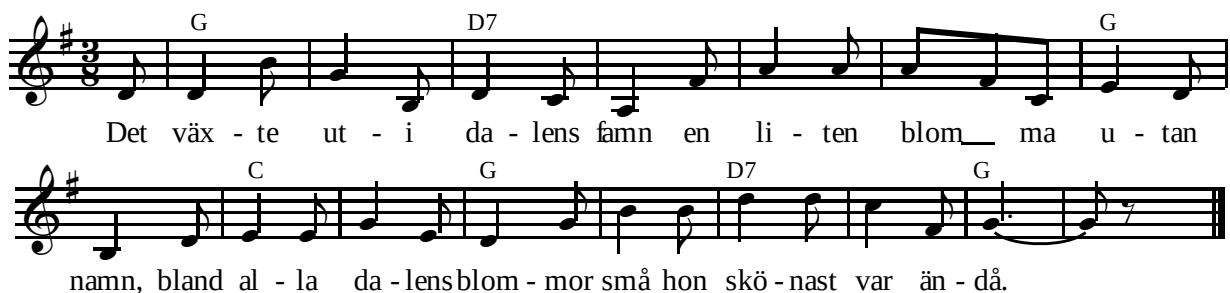
3. Men vet, jag har en fader, så ond, så rik, så snål - ha, ha!
- Desslikes ock en fästman, som jag platt intet tål.
- Och får du dem ur vägen skall du ha mer än tack.
- De sitter nu därhemma som bäst och spelar schack.

4. Och in i salen träder den båtsman full av hin - ha, ha!
- God afton, mina herrar! God kväll, herr mandarin!
- Jag skall nu Eder lära den svåra konsten att
- på samma gång varandra i ett drag göra matt.

5. Å, kan Ni det, herr båtsman? med undran ropte de - ha, ha!
- Så var så god och sätt Er och tag Er en kopp te´.
- Men båtsman tar ur fickan en brännvinsflaska stor:
- Jag kanske får den äran att kalla Er för bror?

6. Nu pimplar de så länge det finnes något kvar - ha, ha!
 Sen kommer de i träta om vem som draget har.
 Då mandarinen skriker så vredgat i sitt sinn':
 Tvi tusan på dig, Phu Ling, min dotter blir ej din!
7. Då Phu Ling blev så lissen, drog ut sitt långa svärd - ha, ha!
 Samt stack det mitt i magen, han var ej bättre värd.
 Och mandarinen måste, ty så är Japans lag,
 På samma sätt ta avsked från livets obehag.
8. Men båtsman han fick flickan med all sin rikedom - ha, ha!
 samt rörde jämt på svickan och blev en läckergom.
 Dock efter ett års nöje han ledsnade och for,
 kinesar nu i Haga och lappar gamla skor.

Blomman och fjärilen

Det väx - te ut - i da - lens famn en li - ten blom - ma u - tan
 namn, bland al - la da - lens blom - mor små hon skö - nast var än - då.

2. "Ack, lilla fjäril kom till mig,
 bliv kvar, så har din blomma liv,
 men flyr du bort, skall blomman dö,
 bli kall som vinterns snö."

3. Men fjärilns liv det var så kort,
 till andra blommor flög han bort,
 och blomman hop sitt öga slog,
 hon visnade och dog.

Löjtnanter borde aldrig finnas till

Elias Schlegel

Det var en tid, då jag var ung och glad, fal - le ra. Då
bod - de jag ut - i en li - ten stad, fal - le - ra. En
lyc - ka ha - de där så när mig hänt, fal - le - ra, det
var strax ef - ter sen jag blev stu - dent, fal - le - ral - le - ral - le -
ral - le - ral - le - ral - le - ral - le - ra, fal - le - ra.

2. Jag i en flicka blev så dödligt kär, fallera
Ni vet vad det är för ett grymt besvär, fallera.
Fast jag var glad jag ändå grät och led, fallera,
då man är kär är allting upp och ned.
Fallerallerallerallera, fallera.

3. Om dagen gick jag sovande omkring, fallera.
Då natten kom då sov jag ingenting, fallera.
Jag magerde, blev glåmig, blek och vit, fallera,
fast jag var hungrig åt jag en en bit.
Fallerallerallerallera, fallera.

4. Min sköna, som jag var så kär uti, fallera
var sjutton år och hette Amelie, fallera.
av blicken som i hennes öga brann, fallera,
jag märkte snart att vi förstätt varann.
Fallerallerallerallera, fallera.

5. På stadens brygga stodo vi en dag, fallera
 "Stå ej så nära kanten!" sade jag, fallera.
 "För min skull, Amelie låt bli, låt bli! fallera,
 Men foten slant och flickan föll uti.
 Fallerallerallerallera, fallera.
6. "Fräls himmel!" skrek dess moder, som var med, fallera.
 och med ett skutt jag dök i djupet ned, fallera.
 Men i en slup en löjtnant kom med hast, fallera,
 och fick med ens i hennes klädning fast.
 Fallerallerallerallera, fallera.
7. Han flickan förde levande, fast blek, fallera
 till hennes mor som stod på strand och skrek, fallera.
 Jag sam till stranden med det rön jag gjort, fallera,
 i byxor är det svårt att simma fort.
 Fallerallerallerallera, fallera.
8. Men mamma i sin famn löjtnanten slöt, fallera
 och gav mig fan, fast jag var mera blöt, fallera.
 Löjtnanten kom i sjunde himlen in, fallera,
 och Amelie var icke mera min.
 Fallerallerallerallera, fallera.
9. En ed jag svor, så helig som en bön, fallera
 att ej för flickor hoppa uti sjön, fallera.
 Men sällan går det som man tror och vill, fallera,
 löjtnanter borde aldrig finnas till.
 Fallerallerallerallera, fallera.

Emma och Kunnigunda *Trad.*

Jo - sefhan het - te och bod - de hos sin mam - ma mam - man het - te Jo - se - fi - na
Ka - ro - li - na Blom. Blom het - te pap - pan och Jo - sefs lil - la flam - ma
het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom. Tra la la la la
tra la la la la het - te Pet - ro - nel - la Kun - ni - gun - da viss - la lom.

2. En dag sa Josef till mamma sin därhemma:
Nu så vill jag gifta mig för jag är stora karln!

Ja, sade mamman, men då får du ta Emma,
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!
Tra la la la la, tra la la la la,
Petronella Kunnigunda är ju bara barn!

3. Nej, sade Josef, får jag ej Kunnigunda
gifter jag mig inte alls då stannar jag hos dig!

Emma är gammal och ful så man får blunda,
tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!
Tra la la la la, tra la la la la,
Tacka vet jag Kunnigunda, det är nåt för mig!

4. Nej, sade modern, då får du bli hos mamma
tills att Kunnigunda din blir gammal ful och tvär.

Nej, sade Josef, då gör det mig detsamma,
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.
Tra la la la la, tra la la la la,
väntar väl tills Emma blir som Kunnigunda är.

5. Nu går vår Josef och slår för Addelunda
 Addelunda Rosamunda Kabbelunda Blad.

Hon liknar Emma, men också Kunnigunda
 inte vacker, inte ful men kärleksfull och glad.
 Tra la la la la, tra la la la la,
 inte vacker, inte ful men kärleksfull och glad.

Melodin till Emma och Kunnigunda är lånad från *Långt bort i skogen* som förr i tiden lärdes ut i våra folkskolor. Eftersom alla var väl bekanta med den här melodin blev den förstås också upphöjd till snapsvisa. En av många varianter är den här:

Hurra för Svealand!

Nubben kan tagas på många sätt och handa vis,
 ett sätt är att ta den såsom Bismarck tog Paris.
 Hurra för Svealand, hurra för Götaland,
 hurra för potatisland som ger oss brännevin!

När jag kom hem från gårde

När jag kom hem från går - de då tog jag mig en knorr. För
 klä - der - na di va vå - ta men stru - pen den var torr. Å då
 tänk - te jag som så det är bäst te blö - te på för
 stru - pen tor - kar för - ta - re än klä - der - na än - då.

Det stod två gummor på Kornhamnstorg

Det stod två gum-mor på Korn-hamns-torg, på Korn-hamns-torg, på Korn-hamns-torg. De
 stod och vic - ka med var sin korg och brett och tand - löst var fli - net. De
 stod och tal - te om ditt och datt, om An - ders - son - skans mo - der - na hatt, om
 Pet - ters Fri - da och Lars - sons katt och frö - ken på ma - ga - si - net.

2. De stod och talte om politik
 om politik, om politik,
 om mässling, kikhosta och kolik
 och om hur öronen brände.
 De inte träffats på åtta dar
 och därför hade de mycket kvar.
 De skulle språka om spruckna kar
 och mycket annat elände.

3. Och ej ur fläcken de ville gå,
 de ville gå, de ville gå,
 förrän en spårvagn dem körde på
 och bägge två miste sansen.
 Då vart det jämmer och rop och tjut.
 De blevo platta på en minut.
 Polisen ringde helt resolut
 och genast kom ambulansen.

4. I väg de kördes i vild galopp,
 i vild galopp, i vild galopp.
 Den ena kärringen vakna' opp.
 Hon kunde längre ej tå.
 Hon gav den andra en liten kick,
 och sa: "Jag dör om ett ögonblick,
 men låt mej veta hur fan det gick
 med Perssons låghalta piga!"

Lyckans land

Anna Maria Roos
Oskar Lindberg

Musical notation for the first system of the song 'Lyckans land'. It consists of three staves of music in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The second and third staves have a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are written below the staves.

Vid en väg på en sten satt en li - ten flick - a, ba - ra föt - ter,

ba - ra ben, ma - ger som en stic - ka. Men hon var så glad än - då

log med skälm - ska ö - gon grå. Vid en väg på en sten satt en li - ten flick - a

2. Kom en liten gosse där,
stannade förlägen:
"Uppå vandring stadd jag är.
kan du visa vägen?
Jag skall hän till lyckans land,
till dess fjärran fagra strand."
Kom en liten gosse där
stannade förlägen.

3. Och den lilla flickan log,
hennes ögon blänkte:
"Vägen dit, den vet jag nog:
just där sol sig sänkte,
där går gyllne strålars spång.
Över den skall gå din gång."
Och den lilla flickan log
hennes ögon blänkte.

4. "Går du spången, skall du snart
hinna månens skära,
där det skimrar underbart,
då är målet nära.
Ty på närmsta stjärnan just
ligger lyckans fagra kust,
där det skimrar underbart,
då är målet nära."

5. Inte vet jag det, om se'n
gossen hittat vägen.
Kanske står han kvar där än
tittande förlägen,
tittande förundrad på
ögon, skrattande och grå.
Inte vet jag det, om se'n
gossen hittat vägen.

Stadsbudsvisan

1. Stads - bu - det får ej ska ni tro en en - da stund av ro, nej, jämt så ska man gno.
 Folk ska ju all - tid by - ta bo och då ska man va me och bä - ra.
 Flå - san - de trap - pa upp och ned man kno - gar med be - sked och bär sig halvt ur led
 Folk ska ju allt sitt skräp ha med ty gam - la sa - ker är så kä - ra. 2. Det
 är scha - tull och spi - net - ter och gam - la blek - ta jac - ket - ter och
 vin - ter - mös - sor och hät - ter på vil - ka jag ej vär - de sät - ter. Och
 det är lump och kle - no - der som är vts av fan och hans bro - der i
 form av gam - la kom - mo - der och il - la gör - da mar - mor - sto - der.

3. Och det är gafflar och porslin
 och blommig rullgardin
 och Singersymaskin.
 Filtar som lukta naftalin
 och högar utav tidningsnummer.
 Lådor och blommor utan tal,
 lampett och piedestal,
 porträtt utav prins Karl,
 flaggor, medaljer och pokal,
 pianon, basfiol och trummer.

4. Man gnor så påkarna sväller
 från morgon tills det blir kväller
 och knogar med akvareller,
 som inte något föreställer.
 Man bär upp duschateller
 av alla sorters modeller
 och gamla literputeller
 där sista droppen ännu dräller.

5. Och det är bord som ej kan stå
 A7
 och klockor som ej gå
 D
 men det ska med ändå.

 Stolar och rokokobyrå
 A7 D
 och soffor ifrån Wasatiden.

 Tavlor med ram men utan glas
 A7
 och glas till fint kalas
 D
 och blommor i en vas.

 Fotografier i enface
 A7 D
 och draperier utav siden.

 6. Man gnor så svetten den skvalar
 D
 och bär på dynor och schalar
 A7
 från både kamrar och salar
 D
 som riktigt vimlar utav malar.
 G
 Man lastar tunna och bytta
 D
 och pallar som blivit lytta
 A7
 och inte är till nån nytta
 D
 men man får göra mer än flytta.

 7. Man kan få knalla till station
 A7
 och stå där som ett hjon
 D
 och glo som en spion.

 Ty det kan komma en person
 A7 D
 som vill att man ska väskan köra.

 Och man får hämta ut ranson
 A7
 av cognac, vin och kron
 D
 åt greve och baron.

 Och man får vara postiljon,
 A7 D
 ja, allting får ett stadsbud göra.

8. Man går till farbror på "stampen"
 G D
 med klockan åt småstadspampen,
 A7
 när som det lider mot tampen
 D
 och han har tänkt att uppge kampen.
 G
 Man piskar kuddar och matter
 D
 betalar hyror och skatter
 A7
 och dränker hundar och katter
 D
 så man blir både trött och matter.

 9. Man går med brev och cirkulär
 D A7
 och blir impopulär
 D
 i bostad och affär

 för att dom hotas här och där
 A7 D
 att vräkas om dom ej betalar.

 Man blir av springet mycket trött,
 A7
 det värker i ens kött
 D
 och ögat blickar slött.

 Men man får gno tills man ser rött,
 A7 D
 om vila skall man aldrig tala.

 10. Ty folk skall ha hem paketer
 G D
 med ärtor, sill och tapeter
 A7
 och kräftor, dill och raketer,
 D
 för alla eventualiteter.
 G
 Nu får jag sluta skrodera,
 D
 jag hinner inte nå't mera,
 A7
 ty jag skall ut och rotera
 D
 kring alla plank och affischera.

Motorcykeln

Det hän-de här-om-dan att jag for intill stan och in på järn-af-fä-rengickmin lug-na ban. Jag
 skul-le kö-pa nåt, men jag kom in-te på't och hand-larn sa: "Jag får väl gis-sa!" Han
 gis-sa-de up-på allt som fanns i bo'n från spik och kät-ting och ner till häst-e-skön men
 sing-e-li-dut-tan och ta mej sjut-tan han gis-sa rätt så jag blev ut-tan!

2. Men så till sist han sa: Nå't ska du väl ha?
 Du kan väl inte komma tomhänt från en sta'?
 Och pengar har du tjänt på kristi'n rent gement
 så köp dig du en motorcykel!
 Me' sidovagn, den ä fin de' ska du si
 i sidovagnen du sätter käringa di'
 och singeliduttan dä går som sjuttan
 en sån kan knappast nån va' uttan!

3. Vad kostar dä? sa ja. Ja, ska du ha en bra
 så ä dä bäst att en på fyratusen ta
 ja har en extra fin, en sidovagnsmaskin,
 du ser, dä står "Komet" på sidan!
 Du slår bensin i ett litet håll så här
 och rycker te i manicken sen så bär
 dä av som sjuttan, å singeliduttan
 båd häst och vagn kan du va uttan.

På Djurgårdsslätten

På Djur-gårds -slät -ten en lör-dags kväll, jag möt-te ho-nom, han var så snäll. Förmitt på

slät - ten han knöt min sko och vi fick säll- skap till Bell - mans-ro.

2. Där ute i gräset vi slog oss ned,
allt intill roten utav ett träd,
på samma ställe som Bellman sto'
när han sjöng visor vid Bellmansro.

6. Då gick han bort att beställa den
och sade vänta, min kära vän.
Jag vänta länge, det skall I tro,
jag väntar ännu vid Bellmansro.

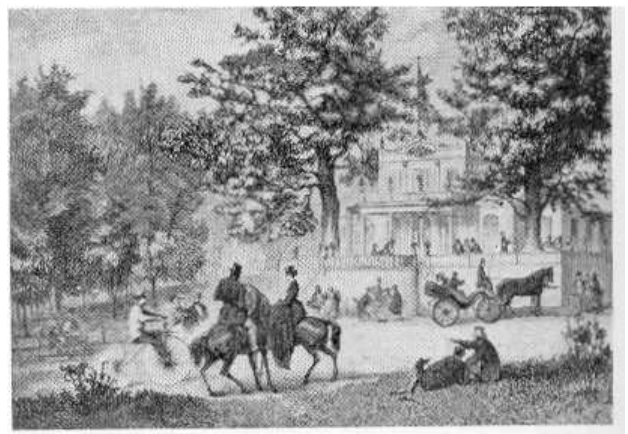
3. Där la' han hand sin allt uti min,
i mina ögon han titta in,
han lova kärlek, han lova tro,
han lova kvällsmat på Bellmansro.

7. Jag har ett minne; det var hans blick,
det var det sista när som han gick,
men jag har ett till uti mitt bo,
sen den där kvällen vid Bellmansro.

4. Sen la' han armen omkring mitt liv
i fjärran hördes ett positiv,
musikens toner satt gång min blo'
och jag såg himmelen vid Bellmansro.

8. Nu åren flyktat, de svunnit har
och under tiden han blivit far,
men får jag fatt'in jag slår min klo
i både honom och Bellmansro.

5. Sen ville jag ha den maten som
han hade lovat när som han kom.
Han hade lovat mej kabeljo,
med fin-fin senapssås på Bellmansro.

Genom en resolution den 18 april 1828 fick hovkonditor S.D. Carlmark nyttjanderätt till ett välbeläget område norr om Oakhill, där flera vägar möttes. Här byggde han en konditoributik, vilken så småningom blev en punschpaviljong. Sedan Bellmanbysten avtäckts blev Carlmarks paviljong ett omtyckt samlingsställe och döptes om till Bellmansro. 1832 genomgick Bellmansro en ombyggnad. Då byggdes två ekar in i verandan, från vilken man hade fri utsikt över Stora vägen med dess gående och åkande. Under 1870-talet övergick konditoriet till att bli värdshus. En eldsvåda 1952 innebar slutet för det gamla värdshuset Bellmansro. I dag återfinns Restaurang Bellmansro vid Gröna Lunds huvudentré. Adressen är: Allmänna Gränd 1.

Ur Djurgården förr och nu

Holmgrens anteckningsbok

melodi: Sandahls kanon

En yn - ke - lig vi - sa jag bör - jar att sjung - a till var - ning för

frun - tim - mer, gam - la och ung - a. Den hand - lar om Holm - gren som la - de ut

krok för kvin - nor och sen för - de an - teck - nings - bok.

2. Till många små flickor han låtsades fria
och bad var och en att få låna en tia.
Ibland gick det bra och ibland uppå tok,
men allt skrev han opp i sin anteckningsbok.
3. Där stod det att Anna var bra till att gästa,
men bättre var Stina, och Maja den bästa.
Men Lisa, som blivit herr Holmgren för klok,
var struken uti hanses anteckningsbok.
4. Och Holmgren fick pengar och fästemör värre
men ingen utav dem fick make och herre.
Han lånade bara, ja, tänk en sån slok,
och läste och skrev i sin anteckningsbok.
5. Men troheten tryter hos älskande även.
Man gick till polisen, som fångade räven.
Han nekade först, men hux flux fick man snok,
på Holmgrens försvarliga anteckningsbok.
6. Bak hänglås och bom ses nu Holmgren förtvina.
Han sitter och tänker på Maja och Stina
Han tänker uppå hur han fordom sig vrok,
men för nog ej mer någon anteckningsbok.

Han hade seglat för om masten

Han ha-de seg - lat för om mas - ten _____ som en man ut - i
 mång - a år. _____ Han ha-de seg-lat med för-skjut-ning i las -
 ten, från Fris-co till Sing - a - pore. _____ Han ha-de seg-lat med frans-män och
 brit-ter _____ och med dem som be-talt ho-nom bäst. _____ Han ha-deslung-ats mot
 Syd-Jyllands klit-ter en gång i en storm från syd - väst.

2. Hans rum var den mörkblå skansen
 och hans bädd var den hårda koj
 hans hem var den mörkblå Atlanten
 i storm, som i dyning loj.
 Hans dröm var en annan skuta
 en annan kock och kapten.
 två flickögon bakom en ruta
 som han sett vid kvällslampans sken.

3. Men så en dag det sig hände
 det var i en kinahamn.
 Då kom det en skuta han kände
 som bar hembygdens namn.
 Han blev lite röd om kinden,
 när skeppet med ens föll av
 och flaggan slog ut för vinden,
 den flagg som han en gång höll av.

4. Han såg den fast den var svart av röken
 och blekt av tropikens sol.
 Han hörde den fladdra likt göken
 som i hembygdsskogarna gol,
 och gul som ett skälvande klänge
 han sett i en flickas hand.
 För första gången på länge
 han mindes sitt fädernesland.

5. Han mindes en röd liten stuga
 någonstans i ett hölje skyggt.
 Där höga trädstammar buga
 sig inför så skön en bygd.
 Han hörde flickornas skratt ifrån logen
 och en välbekant dragspelslåt
 Han mindes en gång uti skogen
 och slutligen föll han i gråt.

Skjutspojken's visa

D A7
 Køl - den är bis - ter och roc - ken är tunn arm - bå - gen i - ge - nom den
 D G
 ly - ser tän - der - na hop - par som krå - kor i mun, hej
 A7 D
 hopp - san, men skam den som fry - ser!

D A7
 2. Landsvägen älskar jag mer än mitt hem,
 D
 hemma är huller och buller.
 G
 Värdfolket super och barnen med dem,
 A7 D
 hej hoppsan, husbonden är fuller.

D A7
 3. En gång så skjutsade jag en mamsell,
 D
 Brunte fick trava för vinden.
 G
 Kölden var bister, precis som i kväll,
 A7 D
 hej hoppsan, det knep uti kinden.

D A7
 5. Men en gång skjutsade jag en officer,
 D
 då fick man veta på annat.
 G
 Örfilar fick man och skällsord med,
 A7 D
 hej hoppsan, han sover så förbannat.

D A7
 4. Kinden var vit som vår husknut är grå
 D
 fruntimret snyftar och gråter.
 G
 Jag tog en snöklimp och lade därpå,
 A7 D
 hej hoppsan, och färgen kom åter.

D A7
 6. Julaftonsmorgon och skjutsen ska gå
 D
 in i den blekaste döden,
 G
 då kan man kanske en tolvskilling få
 A7 D
 hej hoppsan, vad rysliga öden.

Nikolina

Att va-ra kär det är en rys-lig plå-ga. Den som för-sökt den sä-ger in-te
nej. Jag var så rys - ligt kär i Ni - ko - li - na. Och Li - na
hon var li - ka kär i mej.

2. Om hennes hand jag bad hos hennes pappa
men jag fick det, som jag ej väntat på.
Jag aldrig kommit ut för någon trappa
så rysligt hastigt som jag gjorde då.

3. Jag gick då hem och satte mig att skriva,
bad Nikolina ville va' så snäll
å möta mig, när månen börja skina
i ekebacken nästa lördagskväll.

4. Så mötte jag en mörk figur i kapp
och månen sken på himmelen den blå.
Den mötande var Nikolinas pappa
beväpnad med en rätt försvarlig påk.

5. Jag började att darra uti knäna
och tänkte ta' till benen rädd och skygg
men medan jag så gnodde mellan träna
fick påken dansa polska på min rygg.

6. Jag skrev till Nikolina då och sade
"Nu är det med mitt hopp totalt adjö.
Om du ej bota kan min kärlekspina
så dränker jag mig uti närmsta sjö

7. Men Lina skrev igen och sade till mig:
 "O, käre Pelle blott nu på mig hör,
 den som sitt liv förkortar är en kruka.
 Du kan väl vänta till dess gubben dör."

8. Och nu så väntar jag på Nikolina
 att gubben snart skall kola vippen av,
 och som en gravsten skall jag då just sätta
 den gamla påken uppå gubbens grav.

Halta Lottas krog

Trad
Amerikansk folkmelodi

Brö - der vil - jen I gå med oss, brö - der vil - jen I gå med oss
 brö - der vil - jen I gå med oss uppå Hal - ta Lot - tas krog i Gö - te - borg?

1. Bröder, viljen I gå med oss
 bröder, viljen I gå med oss
 bröder, viljen I gå med oss
 uppå halta Lottas krog i Göteborg?

3. Varmed skola vi betala
 varmed skola vi betala
 varmed skola vi betala
 uppå halta Lottas krog i Göteborg?

2. Femton öre kostar supen,
 femton öre kostar supen,
 femton öre kostar supen
 uppå halta Lottas krog i Göteborg!

4. Jo, med kyssar skola vi betala
 med kyssar skola vi betala
 med kyssar skola vi betala
 uppå halta Lottas krog i Göteborg!

Köpenhamnsresan

I Eng - el - ska ka - nal - len där seg - la - de en brigg, och rutt - na var dess
mas - ter och tra - sig var dess rigg. För kors i jis - se namn va det gick
lång - samt fram. Vi hur - ra för den re - san när vi kom till Kö - pen - hamn.

2. Kajutan ombord, det var ett uselt skjul
och ratten den var gjord utav ett spinnerockahjul.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

3. Kaptenen ombord, det var en sådan knöl
som jämt stod bakom seglet och pimpla i sig öl.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

4. Vi hade inga segel, vi hissade en särk
och aldrig hade folket sett ett sådant underverk!
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

5. Vi hade ingen matsäck, vi åto bara ägg,
som värptes av en höna, som var målad på en vägg.
Men kors i jisse namn vad det gick långsamt fram.
Vi hurra för den resan när vi kom till Köpenhamn.

När skämtet tar ordet

När skäm-tet tar or-det vid vän-ska-pens bord med fing-ret åt gla-sen som dof-ta, så
 drick och var glad, på vårsorg-li-ga jord man glä-der sig ald-rig för of-ta. En
 blom-ma är gläd-jen, i-dag slår honut, i mor-gon för-viss-nar hon re-dan. Just
 nu, när du kan, hav en lyck-lig mi-nut och tänk på den kom-man-de se-dan.

2. Vem drog ej en suck över tidernas lopp?
 Dock sitt ej och dröm på kalaset!
 Här lev i sekunden, och hela ditt hopp
 se fyllas och tömmas - i glaset!
 Här sörj ej för glaset: Om fullt, så drick ut;
 om tomt, så försänd det att fyllas;
 och minns, att det sköna och goda förut
 sen glädjen och nöjet må hyllas.

3. För övrigt må värden ge alltid nytt skäl
 till ständig omsättning av glaset
 och visa att rangen är nyttig likväl -
 till skålarnas mängd på kalasen!
 Men förr'n han är färdig med klang och harang
 vi skynda att självmant dricka
 och helga ett glas, som är över all rang,
 i tysthet - envar åt sin flicka!

Per Spelman

Per Spel-man han ha-de en en-das-teko. Per Spel-man han ha-de en en-das-te ko. Han
 byt-te bort kon sin, fick fe-lan i-gen, han byt-te bort kon sin, fick fe-lan i-gen. Du
 gam-la go-da fi-o-lin, du fi-o-lin, du fe-lan min!

2. Per Spelman han spela och felan hon lät
 Per Spelman han spela och felan hon lät,
 så pojkarna dansa och flickorna grät
 så pojkarna dansa och flickorna grät
 "Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!"

3. Och om jag vart gammal som sten under bro,
 Och om jag vart gammal som sten under bro,
 så aldrig jag bytte bort felan mot ko,
 så aldrig jag bytte bort felan mot ko.
 "Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!"

4. Och om jag vart gammal som mossa på trä,
 Och om jag vart gammal som mossa på trä,
 så aldrig jag bytte bort felan mot fä,
 så aldrig jag bytte bort felan mot fä.
 "Du gamla, goda fiolin, du fiolin, du felan min!"

Polkan går

Martin Nilsson
Rydberg-Nymar

När som so - la har gått ner tar Karl - E - rik sitt kla - ver. Spe - lar opp med ett till en
fin och nätt flink och lätt gam - mal grann pol - kett ing - en jän - ta kan stå still al - la
poj - kar dan - sa vill. Det blir fris - katag i vårt gla - da lag dans in - till lju - san dag. Ad - de
li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Den gla - das - te bland skep - par - na för sin tös i
step - par - na och kys - ser´na på läp - par - na. Ad - de - li, ad - de - lej, fa - de - ri, fa - de - rej! Hän
ö - ver grö - na äng - ar - na ö - ver bloms - ter - säng - ar - na pol - kan går fram, tjo - hej!

2. Handelsman från Södervik
han som luktar kosmetik
kors i all sin dar vilka steg han tar
girar, far, men går ändå klar.
Och så Sjöblom som har vatt
tre år i Amerikat
far iväg sin kos
med en skärgårdsros
röd liksom krösamos.

Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
Den gladaste bland skepparna
för sin tös i stepparna
och kysser´na på läpparna.
Addeli, addelej, fadderi, fadderej!
här över gröna ängarna
över blomstersängarna
polkan går fram, tjo hej!

Musikmjölkningen

Det hän - de sig en dag att i ett tid - nings - blad fick Skrut - te - bo - da - Li - nus
lä - sa att det var be - vi - sat med kon - troll från ve - ten - skap - ligt håll att
var - je ko är mu - si - ka - lisk. Och släp - per ner me - ra
mjölk i var - je hink ut - av kla ver - låt och av pi - a - no - klink, så
sing - e - li - dut - ta Li - nus be slut - ta att bör - ja la - gårds - tru - de - lu - ta.

2. Han Bläsen spanner för och ner till lagårn kör
sitt orgelverk och gumman spelar på gehör
det som hon ej har glömt av Kors på Idas grav
och Alpens ros och Kalle Schewen.
Men korna gilla ej detta orgelspel
kanhända var det för gumman spela fel
så singelidutta Linus beslutta
att nå'n annan skulle trudelutta.

3. Han gick med raska ben till Pjattebodasme'n
som är ett övermusikaliskt fenomen
och han svarte strax: "Nog ska jag bli till lags
för dina gamla kräsna kritter!"
Han samla hop där i byn en fin sextett
av nyckelharpor, klaver och klarinett
så singelidutta de två beslutta
att dessa skulle trudelutta.

4. På kvällen var det hänt med alla instrument
 för säkerhetens skull med lagårdsdörr'n på glänt
 dom räknade till tre och sen dom klämde te
 och spela Gladiatoreernas avsked.
 Ur alla spenar det skvalade och rann
 så Linus hann knappast med att byta spann
 så singelidutta dom trudelutta
 så korna ville aldrig slutta.

5. Men bortifrån ett bås kom Linus med ett flås:
 "För hundra sjutton gubbar sluta upp och blås!
 för hinkarna är slut och jag står inte ut
 och hela lagårn rinner över."
 Det bara forsa i hektolitervis
 så dom fick avbryta mitt i en repris
 så singelidutta dom tog och skutta
 till nästa gård och trudelutta.

6. Dom gav sig på turné till byarna breve
 och sme'n han sa att det ska fanken vara sme'
 han sålde sina don och smedjan på auktion
 och döpte om sin mjölkorkester.
 till Milking boys leading band of cowmusic
 och glömde aldrig det stora ögonblick
 när singelidutta som han beslutta
 att börja lagårdstrudelutta.

Hulda

När so - len i väs - ter sig sän - ker bak Ham - mar - bys
 sko - gar och fjäll _____ och tu - sen små stjär - nor där blän - ker på
 him - me - lens mörk - blå - a päll _____ då styr jag min jul - le, då är jag så
 nöjd, då klap - par mitt hjär - ta av kär - lek och fröjd för Hul - da, min
 Hul - da, för Hul - da, min Hul - da för Hul - da min tro - fas - ta vän.

2. Men om du mig skulle bedraga,
 då i världen jag ensam får gå,
 varje dag skall jag sucka och klaga
 ingen tröst jag av någon kan få.
 O, Hulda jag reser då långt bort från dig
 på jorden, jag lovar, du mer ser ej mig.
 För Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,
 för Hulda min trofasta vän.

3. Men om du vill bli min maka
 jag lovar dig kärlek och tro.
 För dig vill jag allting försaka,
 vi sätta vårt torftiga bo.
 Där kärlek skall trivas från morgon till kväll
 och oro och tvedräkt fly bort från vårt tjäll.
 För Hulda, min Hulda, för Hulda, min Hulda,
 för Hulda min trofasta vän.

4. Förr'n året har lupit till ända
till brudstol de gingo de två,
och hur de i världen sig vända
tyckes lyckan med dem jämt stå.
- Små Huldor och Pellar de ha nu i mängd
och Hulda hon sjunger vid vaggan så säll:
För Pelle, min Pelle, för Pelle, min Pelle,
för Pelle min trofaste vän.

Varför skola människor strida?

V. Dalquist
H. Z. Danks

Var - för sko - la män - skor stri - da? Var - för skall det fly - ta blod?
Var - för sko - la mång - a li - da blott för någ - ra hjäl - te - mod.
Fri - den är, och skall väl bli li - vets högs - ta po - e - si.
Fri - den är, och skall väl bli li - vets högs - ta po - e - si.

2. Alla äro vi ju lika
födda utav samma ätt,
både fattiga och rika
ha vi samma mänskorätt.
Varför ska den starke då
få den svage nederslå?
Varför ska den starke då
få den svage nederslå?

3. Varför taga man från maka,
varför taga oderns stöd,
varför ska de små försaka
blott för kriget dagligt bröd.
Året som för dörren står
låt det bli ett fridens år.
Året som för dörren står
låt det bli ett fridens år.

Innehåll.

Blomman och fjärilen	sid 10
Brahms vaggsång	3
Det stod två gummor på Kornhamnstorg	15
Det var en gång en båtsman	9
Emma och Kunnigunda	13
Farmareflickan	5
Gällivarevisan	7
Halta Lotta skrog	26
Han hade seglat för om masten	23
Hulda	33
Holmgrens anteckningsbok	22
Jag skulle så gärna vilja gifta mej	5
Kaffe utan grädde	2
Kaffetåren	1
Kullerullvisan	6
Köpenhamnsresan	27
Lyckans land	16
Löjtnanter borde aldrig finnas till	11
Motorcykeln	19
Mozarts vaggsång	3
Musikmjölkningen	31
Nikolina	25
När jag kom hem från gårde	14
När skämtet tar ordet	28
Per Spelman	29
Polkan går	30
På Djurgårdsslätten	21
Skjutspojkens visa	24
Sov, mitt lilla yllegarn	4
Sveriges landskap	8
Stadsbudsvisan	17
Varför skola männskor strida	34
Vyssa lulla litet barn	4

Visor till gitar

8

Kaffetåren

Av allt det goda som man förtär
bland alla jordiska drycker
ju kaffetåren den bästa är
den skingrar människans nycker.
Den styrker kroppen,
den livar själen,
den känns i hjässan,
ja ned i hälen!
Hå hå ja ja, hå hå ja ja!

Förutom Kaffetåren finns 32 visor med i häftet.
Samtliga är försedda med melodistämman
och lätta gitarrackord, som är utskrivna på alla verser.

Visor till gitarr

1. Gitarrskola
2. Skolsånger
3. Skillingtryck
4. Svenska folkvisor
5. Astrids sånger
6. Sång- och danslekar
7. Carl-Michael Bellman
- 8. Kaffetåren**
9. Konsten att sjunga och spela utantill
10. Julsånger

Musik att minnas

Källslätten 12
647 91 Mariefred
www.musikattminnas.se